

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . 1 „ „
 Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 össég a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben:
 Fajegdi K. Lajos könyvkereskedésében
 és a kiskönyvtárban. (Főter 1828. sz.)
 (Műt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVETELÉVEL.

Hirdetési díj:

Négy hónapos petit sorát 5 kr. nagyobb
 terjedelmű a többzori hirdetések alké-
 szerint jutányos áron veletnek föl. Hely-
 díj minden külön bejegyzésért 30 ct.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újdonság sora 50 kr.

Nyitási költségek minden petit sora
 50 krajczár.

Hirdetések fölvezetnek a szerkesztőség
 wén és kiskönyvtárban. Főter 1828. sz.
 (Műt.)

Kéziratok nem adtnak vissza

Vidéki központok.

Debreczen, szept. 3.

Bizonyára vannak nemzetek, a melyek büszkébbek országuk fővárosára, mint mi magyarok Budapestre. Azt is megengedjük, hogy erre van is elegendő okuk. Nem irigyejük őket, hanem inkább igyekezzünk példájukat követni. Minden törekvésünk az, hogy olyan fővárossal bírjon a magyar nemzet, a melyből ki s a melybe be ver és hullámszik a nemzeti élet minden lüktetése.

De azt is elmondhatjuk, hogy nemzet meg soha nem csungott oly igaz szeretettel fővárosán, mint a miénk a magyar nemzet viseltetik Budapest irányában. Kis nemzet, a milyen a miénk is, olyan nagyszabású áldozatot még nem hozott, mint a miénk Budapestért. Legen áldott ezen egészséges irányt a magyarok hatalmas istene.

Mert szüksége van arra nélkülözhetlenül a magyar nemzetnek, hogy ilyen központja legyen. Ennek bizonyítására nagy Széchenyi István gróf idejében fölhoztak már minden kimeríthető érvel, a melyeknél meggyőzőbbeket ma sem tud kifundálni semmiféle éles elme, semmi gyakorlott toll.

Nem is igaz hazafi az, a kinek nem terve, czélya és törekvése az, hogy Budapest a magyarság szíve, központja legyen, a honnan kiindul, a hová fut minden, a mi csak a magyar haza javát, boldogulását czélozza és nemzetünk régi dicsőségét, jelenlegi akaraterejét s a jövő reményeit hirdeti.

Ámde akkor, a midőn le nem irható szeretettel és meg nem mérhető áldozatkészséggel viseltetünk Budapest iránt, nem szabad megfeledkeznünk azon városokról sem, a melyek hivatva vannak arra, hogy mindazon jótéteményeket, a melyeket az emberi haladás, nemzetünk fejlődése, a haza jobb jövője iránt való törekvések nyujtanak: saját hatáskörük-

ben összegyűjtve, vidékükre nézve áldást-hozóvá tegyék.

Nem kormánykegyet kérünk mi a vidéki központok számára. Ha másból nem úgy Szegepd példájából meggyőződünk arról, hogy életrevaló város teremtésére nem elegendő tetszetős királyi szó, mások rovására való állami kedvezés és minden oldalról előtolakodó ígérgetés és hitegetés. Tavol legyen tőlünk azt kívánni, hogy mesterségesen fejlesszék, akár a törvényhozás, akár a kormány a vidéki városokat központokká.

Szerény kívánságunk egyedül az, hogy akár a főváros érdekében, akár más szempontból a kormányhatalom kényszereszközével ne vonassanak meg a vidéki városoktól azon előnyök, a melyeket nagy áldozatokkal tart meg azért, hogy annak áldásában saját vidéket résztesse.

Hejh! Ha levághatnók azt, a mi egyes kormányilag kegyelt városoknál tullengés és mit sem érő czizocma; mennyi vidéki várost s ennek vidékét boldogíthatnánk?! De ekkor szakítani kellene azon város rendszerrel, mely az egyik vidéki várost a legfinomabb süteményekkel tömi, a masiktól elvonná a száraz kenyér haját. . .

Valamint imponál a külfölddel szemben egy erős, igazi magyar főváros: azonképen imponálnának itt a nemzetiségekkel szemben a vidéki magyar központok. Pedig ez az imponálás nem a nemzeti henczegés kérdése, hanem a magyar faj szellemi és anyagi fel-öbbsége feladatának gyökeres megoldása.

Kell, hogy minden magyar város elele oda tökéletesedjék, hogy vidéke számára élvezhető szellemi és anyagi központja legyen. Ne folytassuk azon irányt, mely szerint egyes közművelődési avagy közgazdasági intézménynek idegen ajku városban való elhelyezésével igyekezzünk megjavítani a nemzetiségi viszonyokat. Ez elhibázott irány.

Inkább igyekezzünk a tiszta magyar városokat a szellemi élet és az anyagi érdekek központjává tenni. Részemről nem baboznám egy pillanatig sem, hogy minden óvó, tanító- tanárképző intézet kizárólag tiszta magyar városban állítsanak föl. Ilyen intézet nemzetiségi helyen nem sokat magyarsít. De magyar városban levő ilyen intézet növendékei nem lehetnek mások, mint a magyarság apostolai, bármily helyre, bármily körülmények közé kerüljenek is.

Aminő büszkeséggel gondolok azon városokra, a melyek elegendőleg el vannak látva tanintézetekkel: ép oly szomorúsággal látom azokat, a melyek tanintézetek dolgában nagy hiányt szenvednek.

Ne tartson attól senki, hogy tulterelés s ebből folyólag szellemi proletárság származhatik. Ez a szegény magyar haza még elég gazdag arra, hogy képzett fiait elhelyezze. Csak nem kell tornába esett feregnék lenni s anyámaszsony szoknyájához ragaszzkodni. — Ne érezze magát boldogtalannak az, aki városában képzettségéhez mért kenyeret nem kap. Menjen pár meggyével tovább — és a nemzetiségek között igazi küldetést teljesít.

Sok ellenségtől környezett nemzetünket várak oltalmazták a végromlástól. Jogainkat a vármegyék védelmezték s ma is, habár megcsontított formájukban. A jövő azonban a városoké.

Hitem és meggyőződésem, hogy a magyar haza jogainak megoltalmazása, a magyar nemzet jólétének megteremtése főleg azon fordul meg, hogy képesek vagyunk-e elegendő számban vidéki központokat alkotni a szellemi és anyagi fejlődés befogadására és terjesztésére?

Horváth Ádám

orsz. képviselő.

Papválasztás.

Justus ur szól!

Debreczen, szept. 3.

A »Debreczeni Ellenőr« tegnap számban egy keserves feljajdítás olvasható: Justus válaszol lapunk tegnapi számában megjelent cikkemre. Úgy látszik, a cikkben elmondottak nagyon keserveen estek neki; attól fel, hogy a megtevedt Szele-partiak is rajónnek a valóra s ott hagyják a hamis jelszavak alatt lobogtatott zászlót; epenazért kétségbeesett erőköddessel igyekezik cikkemet megczafolni, bár a fiika sehogy sem sikerül. Bajos dolog is egy kissé a feketéről elhitetni a jólátó emberekkel, hogy az feher.

Lapunk tegnapi számában ugyan olvashatta a közönség, hogy a Szele-part bomlófelen van, az emberek kezdnek világosan látni, a lekiismeret szava megszólalt s a kormányparttal szövetezett családi politika ma-holnap magára marad; de mert Justus ur minden áron meg akája magát még egyszer czafolatni: nem akarom kedret szegni.

Azt mondja J., hogy enyem a pártterdek vakká es süketé tesz minden érveles irant. Először is érvelest Justus nem cselekedett, mert az az ide-odakapkodás, amit ő szorultságában elkövet, érvelesnek nem nevezhető. Hiszen az érvelés meg szokta az embereket győzni; már pedig ő olyan nyilvánvaló abszurdumokat állít minden bizonyítás nélkül, hogy ha komolyabb óráiban, magába szállva elolvassa: maga is elmosolyodik rajta. Hogy többet ne említek, csak azt az állítást hozom fel, hogy Mitrovics nem gyakorló pap, mert tanár; holott mindenki tudja, hogy a gyakorlati theologia tanára, aki eljátja egész éltre valóval a gyakorlati lelkeseket. Ilyen az is, hogy Szele külön szónok Mitrovicsnál s erről egyszeri hallás után barki meggyőződhetik. No ez ugyan érvelés. A ki nem hiszi hallgassa meg mindakettőt, mintha bizony ez olyan könnyen menne! Hiszen ha a publicum meghallgatna Szelet is, Mitrovicsot is, ugyan megjárna Justus ur a maga argumentumával! Avagy az is erva, hogy városunk minden polgára tudja, hogy a szabadelvű párt a papválasztás kérdésében sem titkon, sem nyíltan egy lépést sem tett?! Ó, jámbor Juste! Mintha bizony akadna Debreczenben irni-olvasni tudó ember csak egy is, a ki nem tudná, hogy Dr. Kola Jánostól kezdve az esperes uron át le egész Nagy Ferenczig a Szele hívei egytől-egyig hamisítatlan kormánypartiak s a ki nem az, az Szelenek vagy édes atyá-

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Látogatás.

A manája kezét nyújtja,
 On pukeđit csinál szépen —
 En elmondom rendre sorba,
 Mi a pletyka, hír a léten.
 Irénnek új lovagja van,
 Eljegyeztek a szép Fánit —
 Papi a kis szöke jogász,
 Kiállotta a viszájt! . . .
 Kérek egy pohár cognacot! . . .

Szepe hadnagy s egy kaszírú
 Eltűnt tegnap nyomtalanul —
 Mit szól hozzá? A kis Emmy
 Lovagolni, vívni tanul, —
 A »Tante«-nak megjötték a
 Fővárosból rokonai, —
 Gizi őszszel okvetlenül
 Hosszu ruhát fog hordani . . .
 Kérek egy pohár cognacot! . . .

Feri bácsi, a jó, csöndes,
 Lumpolt, a mig meg nem virradt —
 Párhajót vívott Gabi s egy tiszt
 Egy szűnszű szemé miatt.
 Gabi sérült meg a mellén,
 Nem éri meg a holnapot —
 Kézcsókjukat küldik Önuék
 Géza, Tibor és még többek . . .
 Kérek egy pohár cognacot . . .

Cuplingerné ternőt csinált,
 A kis doktor meg örökölt,
 Fölgyhatéék hajbakaptak
 S megindítják a válópört.
 . . . És igaz! Egy diszapdag ur
 On felől sokat fagyatott:
 Van ezer hold uradalma,
 Szézszerekkel bíró gazda . . .
 — S most már On kínál cognacot . . .

Polczner Árpád

A tanyai leány.

Künn a puszták végtelen szabad világában, a hol változatos tarkaságban nyílik a karsu perje, a hajló lilium s a kakukki virága.

Ott nő a vadvirág: a tanyai leány. Nem les titkos nyílására senki, hogy letépje, elhervassza majd egy pillanat égő gyönyöréért.

Pedig szebb mint a százszorszép, lengébb mint a lilium s kedvesebb a kakukki virágainál.

Buskomoly jelleme, könnyű illata valami búvós szépséget kölcsönöz lenyének. Nem hasonlít a szalonok becézett, gyenge virághoz, nem is illelének oda. Elbágyadna, tönkre menne, ha leszakítanák a szabad természet édes anyai kebléről, melynek bársnyos ölen fejtett olyan igazóra.

Hozzásimul tarsnója a csipkés arvasálan; körül lengi arzat, meztelen kövér labait s felbontja sötét hajának két fonatát — mint az arvalanyhaj finom szálait — a játéki szellő, a mint lehajtja kicsi fejcsékjét a vérpáros pipacs fölé.

Körülotte édes illat reszket a róna felett s mint millió drágakő ragyog a seimes fűszalakon a harmat, az éj könye, a pusztá messze határan febukkanó nap, hogy rahiuti életadó, meleg sugarait.

Csaporgva lebben lábához egy kicsi tarka tepke a most kaszált pászti fölséges illato: árazzó fűrtös virágra, mely megrezeg erutésén, mint a fiatal lányka szíve az első szerelmes szóra.

Mélyéges barna szemei elmerengnek a sik pusztá messzeségére; szíve mondhatlan kéj rez az illatos rózsal florájának szerelmes buzájában, hasonlót mint a rózsá erőzhet, midőn a nap ego csokjan kitarja lesiő bimbajának gyaszimait, hogy illatot lopjon rola a szeleő

Halk sóhajtas lebben el szűzi ajkáról,

hogy megvigye ez égnek ártatlan szíve üdvözletet.

S mint a felszálló kis madár, kibontja képzelete könnyű szárnyait, röpülve ragadja lelkét messze-messze a nagy világ zajába, hol káprázatotabb a fény, bódítóbb az illat s csábitóbb a bűn.

Honnan annyi szomorú történetet hord a hir postája. Tegnap a szegény Vér Mari történetét. Az is elment oda, vissza se jött.

A Tisza hajjai fedtek be iszáppal, rut barna iszáppal lilium arcának fehérségét, szép szöke hajának ragyogását.

Egy köny szökiik titkon selymes pilláira. Elhalad mellette a puszták fia s úgy gyönyörködik lopva a nézésébe, nem meri ráemelni szemét, hogy köszöntse. Pedig úgy vágyodna egy szavára.

Felé hajlik a ringó, hullamzó vetés, a hogy ott busong. Lesüti gyönyörűsége szép szemét, nehogy észrevegye a legényi könyeit. Sehogy-e meg ki a fejből az a történet. Minek is ment oda szegény Mari! . . . Szeretett . . . Gazdag nagy ur volt, a ki hitette, ide jött érte, hogy elvigye magához.

Aztan hogy megunta eltasztatnia, előkerte, mint a leőrt virágot, melynek hervadt szirmairól eltűnt az illat, a szín.

Szégylet visszajönni öreg apjához, pedig úgy várta. Dolgozni se tudott volna már, meg lte magát. Óh nagyon, nagyon szeret-h-tett.

Isenem, rossz emberek lehetnek arra! Ő soha-em menne oda.

Piczi bogárka vergődött a virágos buzáson, nem tudta kibontani harmatban ázozott gyenge szárnyait, hogy elrepüljön.

Felvé nyult utána, odatette a köténye szelére, had szorítsa meg apró szárnyait.

Elrepült — az is arra a rosz világ felé, hát mi huzta oda a szívet?

Bite Pál.

Szerelmi vallomások.

Ki hogyan ad kifejezést a világ leghatalmasabb, a szív legboldogítóbb érzésének?

Ime néhány ellesett nyilatkozat:
 A politikus: Fuziódájunk édes. Az elvi differenciákat kiegyenlítjük a mézes he-tek alatt!

A katona: Megsebezted a szívem! Legyőztél! Kapitulálok!

Orvos: A patikában nincs gyógyszer a te szeelmed ellen. Ha nem adsz receptet, én halva vagyok!

A kertész: Telen is kek ibolya nyílik ragyogó szemeidben.

Az építész: Mennyire szeretném rád rakni szerelmem fundamentumát.

A tengerész: Nem vitorláznánk együtt az életem at.

Az ékszerész: A szerelem aranylan-czával kölek szívemhez.

Az órász: Szívem mutatója mindig rád mutat.

A bölcs: Ha igazán szeretsz, légy enyém. Ha nem: ne!

A szobrász: Ha nincs szíved márványból: légy enyém!

A pék: Megosztom veled kenyereimet!

A halász: Ha szeretsz, olyan bódog leszek, mint hal a vízben.

A kartás: Mutyzzunk! — Különbén fuccsz leszek!

A tanító: Tul vagyunk már a szerelem abejen. Jere velem az élet iskolájába!

A czukrász: Veled édesitem meg a keserű életet:

A lakatos: A szívem kulcsa nálad van, ad te nek-m a teted!

A tanár: Jöjj hozzám es én mindennap előadást tartok a szerelem tankönyvéből.

A bankhivatalnok: Ha szíved tőkejét nálam helyezed el, vigyázz, ne hogy más-nax kamatozzék.

fia, vagy komja! Bfzony kár ama farizeus módjára Justusnak szeméit az ég felé forgatva kiáltani: Halálat adok uram néked, hogy nem vagyok olyan bűnös, mint ama Publicánus! Hiszen Justus ur, nem olyan tudatlan a közönség, mint gondolni tetszik; a közönség nagyon jól tudja azt is, hogy az Ellenőr a kormánypartnak subventionált lapja s ezért hozza az ön szeretetreméltó cikkeit, nem azért, mintha valami különös gyönyörűsége telne benne.

Tehát érveletről jobb lesz nem szólni; akkor volnék én igazán süket és vak, ha ezeket az egymásnak ellenmondó állításokat érvelek, bizonyító argumentumoknak tartanám.

Meg aztán micsoda pártérdeket tetszik emlegetni? Avagy a függetlenségi pártnak az érdeke az, ha Debreczen egy kimagasló papot nyer, a ki világlátásban soha világi politikát nem üzött s bizonyára nem is fog soha? A függetlenségi pártnak — igaz — független erelmű pap kell, de csak abban az értelemben, hogy az a maga lábán tudjon járni s tekintélyével minden párt felé tudjon emelkedni; hogy legalább az egyház feje ne legyen, ne lehessen a servilismust propagáló kormánypart eszköze. Nos, ha ezt tetszik pártérdek alatt érteni, büszkén mondom, hogy ennek a szolgálataban állók s attól semmiféle hatalom el nem tántoríthat.

De Justus ur, ön litteratus embernek látszik — hiszen Aesopust emlegetvén Phaedrúst citálja — s így tudhatja, hogy Mitrovics mellett harcolva pártérdekről szó sem lehet. — Önnek tudnia kell, hogy Mitrovics testületileg pap, a kihez az önk Szeléjét a mások megbótránczása nélkül hasonlítani sem lehet. — Csak egyet nem tud ön, s ez az, hogy pénzérdek nélkül is lehet valakinek az ügyéért harcolni. Mert ha ezt tudná, megértené, hogy olyan ember mellett, mint Mitrovics, elnémul a közjót igazán szívén viselő emberben minden pártérdek. Ha elolvassná a Mitrovics munkáit, vagy alkalmá lett volna őt közelebbről ismerni akár mint szónokot, akár mint embert: talán belátná, hogy mikor az ő megválasztásáról van szó, akármilyen politikai hitvallása van is, csak az egyháznak lehet belőle nyeresége. S lassá Justus ur, én nem is kívánok lehetetlenséget: vegye meg a Mitrovics munkáit, ocsón megszerezhetők; olvassa el azokat s én kezeskedem érte, hogy egy hét múlva Mitrovicsnak ösztintebb híve nem lesz senki önnél. De természetesen az ilyenféle tapasztalatszerzés fáradsággal meg egy kis költséggel jár; s ez — kényelmelen. Én elolvassam a Szele ur munkáit szívesen, de egyéb munkájához nem tudok jutni, csak azokhoz a cikkeihez, amelyekben a debreczeni egyház kapuját döngeli.

Az is egyik érve Justusnak ellenem, hogy én félék a Szele megválasztása után bekövetkező rémuralomtól. No, ezt maga Justus ur hiszi legkevésbé. Hiszen maga hasonlítja Szelét Hannibalhoz, a nagy sémi hadvezérhez. S én csak folytatam a hasonlatot, mikor azt mondom, hogy Hannibal eljutott ugyan Róma kapuihoz, de onnan csufosan kellett neki elvonulni s óriási erőködesének végeredménye az lett, hogy félszemét evezítve futott el a római földről. S ha Hannibal így járt, mi okom volna nekem, rómainak felni? Fel bizony Justus ur maga s hogy magát vizsgálja, szívesen is a felelmet, rám fogja a maga nyavajját.

Az is egyik érve Justusnak ellenem, hogy én félék a Szele megválasztása után bekövetkező rémuralomtól. No, ezt maga Justus ur hiszi legkevésbé. Hiszen maga hasonlítja Szelét Hannibalhoz, a nagy sémi hadvezérhez. S én csak folytatam a hasonlatot, mikor azt mondom, hogy Hannibal eljutott ugyan Róma kapuihoz, de onnan csufosan kellett neki elvonulni s óriási erőködesének végeredménye az lett, hogy félszemét evezítve futott el a római földről. S ha Hannibal így járt, mi okom volna nekem, rómainak felni? Fel bizony Justus ur maga s hogy magát vizsgálja, szívesen is a felelmet, rám fogja a maga nyavajját.

A fotografus: Szíveembe zártam képedet.

A vadász: Szemed nyila eitalált. Halálodolva vergődöm, mint a sebzett vad.

A kereskedő: Te mérd nekem az élet fűszerét!

A z újságíró: Én szerkeszték, légy a kiadóm, én irk, légy a korrektorem; de jó vigyázz, sajtóhíbak soha se eszenek!

A z ú g y v é d: Szívem paragrafusa protestál, hogy szerelmünket tovább prolongáljam. Légy enyém!

A r e n d ő r: Szeress, mert rendnek muszáj lenni.

A K o r h e l y: Szerelemtől ittasult kebelem. Ne vigy a családás Kátzenjammerébe!

A v e n d e g l ő s: Töltsünk tiszta bort a szerelm poharába.

A h i v a t a l n o k: Szerelmem actai rohamosan érkeznek igtatóra. Segíts — légy az én irnokom!

A b a n k á r: Sötétben is szeretlek!

A s z e r e l m e s: (Halgat.)

ERDŐBEN.

Megmostad-e már szemedet Kis erdei madár?
A bájos völgy felébredett,
S a nap csókjára vár.

Fa kergén s éles homokon Kis csőröd fent ki hát,
Fiaeskdád csököld homokon
S mondj reggeli imát.

Jusson eszedbe kis rokon,
Az ki nem énekel
De kincset rejtő sírokon
Zokogva térdel.

A visszhang szava völgybe vág,
Dalodra vissza sir,
S tovább tart mint a boldogság
Mit emberi szív bír.

Gr. Zsely Gáza.

Hanem Debreczen nagyságát féltem igenis attól, hogy áldozatul esik a Justusék érdekszövetkezetének. Ugyan kérdezz meg csak Justus p. o. a dunántul a legmamelukabb papi embereket, mi a véleményük az ő Mitrovics ellen indított hajszájukról, majd be fogja látni, hogy igazam van. Hiszen módjában áll kinek-kinek egy ötkrajczáros levélben felkérni más egyházközületek tekintélyes férfait s megkérdezni őket, mit gondolnak Debreczenről azon este, ha Szele Mitrovicsot elbuktatná. A ki nekem nem hiszi, próbálja megtudni így rövidesen, s tapasztalni fogja, hogy a közvélemény már most el van keseredve Debreczen ellen, hogy az üveg és gyémánt közt nem tud választani, sőt vannak, kik az üveget dicserik, mert az hön, a gyémántot ellenben sárral dobálják, mert pár kilométerrel a határon túl találják.

A múltkor írott cikkemben még Justus tárgyilagosan igyekezett összehasonlítani Szelével Mitrovicsot; minthogy azonban az nem sikerült, most már a debreczeni polgárság contentativizmusával s a pataki iskola separatistikus irányával hozakodik elő, s Mitrovicsot trójai falonak nevezvén azzal mondja, hogy ezért nem nyújt az egyháznak jövője tekintetében elég garanciát. Hat hiszen Mitrovicsot semmi dicséret sem emelhetne olyan magasra, mint a Justusék gyermeke felemé. Szinte rezketnek attól a gondolattól, hogy Mitrovics Debreczenbe talál jöjnie.

Pedig a feleletre semmi ok, mert annak az iskolának koránt sincs oly külön vált uja, a milyennek a félelem képzeli, s a debreczeni polgárság hit dolgában korántsem olyan naiv ma már, mint azt Justus magával és másokkal is el akarja hitetni. Leikem mélyéből meg vagyok győződve, hogy a debreczeni intelligens polgárság igényeit Szele György, a tépei falusi pap nem fogja kielégíthető, s ha talán sikerült volna neki ide a lábát betenni, — olyan helyzetet teremtet volna magára és biveire nézve, amit elérnünk az Isten nekünk soha ne engedjen.

Hiszen mi még Szelének is jót akarunk; mert neki lenne legrosszabb ha megválasztanák.

A nyelvelés piaci tulajdonságot szerényen visszaharitom Justusra, akinek különös kedve telik abban, hogy a maga gyarlóságait ellenfelét teszi felelőssé. — Ahhoz kell már igazán nyelvelés, — mikor Justus ki meri a száján eresztetni, hogy Szele György, mint pap, egy cseppet sem áll hátrább Mitrovicsnál. Mintha csak Hari Janost, a derék obstitot hallanók, ki addig mesélte másoknak, — hogy ő huszár volt, míg maga is elhitte! Justus is úgy van Szelével: addig dicséri, míg maga is elhiszi, hogy olyan ember, a milyennek kéne lennie.

Justus urnak én szemére vetetem, hogy rágalmaszban utazik. Ezt ő úgy akarja megcáfolni, hogy rám fogja a rágalmaszt! S ezt nevezi ő érvelésnek! — Mindjárt ezután azzal a hallatlan tödítással áll elő, hogy Mitrovicsot pártérdekből akarják megválasztani, ellenben Szele Györgyöt az ő hívei párt, — osztály és rangkülönbség nélkül, jelölték személyei elnyelvért protegalják. No kérem, ezt még maga Szele György sem hiszi, nem hogy mas hinne.

De nem folytatom tovább, bár Justus urnak minden mondatáról hasonlóképen kimutathatnám, hogy üres, semmit mondó frazisek, a melyeknek hamis votaró Justus maga legjobban meg van győződve. Ennyit is csak azért mondtam el, hogy Justusnak kedvébe járjak, a Szele-párt haldoklik s a haldoklónak utolsó kívánságát teljesíteni szokták.

A debreczeni egyház régen tisztában van az esperesnek iránta való jóindulatával s ha egyébert nem, már csak azért sem allana Szele mellé, mert ő az esperes hűségese adutánsa. Hagyjon fel azért akar Justus, akár más azzal a reménységgel, hogy egy ilyen hatalmas intelligens közönséget akármilyen fufanggal is be lehet csapni.

Veridicus.

A szini évad küszöbén.

Debreczen, szept. 3.

Most, hogy a közeledő szini sason küszöbén állunk, — idő szerűnek látszik a mult szini évad kimagaslóbb eseményeivel tüztesen foglalkozni.

A debreczeni színházlátogató közönség nem túlkövetelő, jó izlése van s ha ezt az előadások kielégítik, mellesleg dolgoktól képes eltekinteni. Láttuk azokat a teit hazakat, a melyek szívet-lelket tapolnak egy jól rendezett, — összevágó előadásban színrekerült vigjátéknak vagy drámának. Viszont a boszankodás hangjait észleltük azoknál a *fényes kiállítás, kitűnő uja* operettekénél, melyeknek a fényes kiállítás ócska díszletek váltottak be.

S az igazgatóság részéről mindannyiszor a színlapokra került ez a hangzatos ígéret, valahányszor egy új darab került színre. Pedig nézeztünk szerint az ilyen hivatogó édesgetés inkább való egy panorámához, mint a debreczeni színház eddigelő sertetlen hírnevéhez.

A műsor összeállítására ellen olykor lehetett kifogást emelni s ez annál csudalatosabb, mert Tiszai direktor jóizléű ember, — aki tudja, erzi, hogy mi kell az ő közönségének: csupán egyre hívjuk fel ezuttal a figyelmét.

Debreczen és a főváros között sokkal ellenkebb az érintkezés, semhogy a fővárosba színrekerülő tömeges újdonásokat oly annyira

figyelmén kívül lehetne hagyni, mint ahogy az a mult évadban történt.

A társulat tevékenységének, az igazgató áldozatkészégének legközelebb fokmérője éppen abban nyilatkozik meg, hogy tud és akar-e a társulat a fővárosi színházakkal habár csak a mi rezerváltabb követeléseink arányában lépést tartani.

A mult évadban a fővárosi színházakban színrekerült igen sok újdonás s ha a mi premierjeinket nezzük, nem találunk egyet sem közöttük, melynek a fővárosi premiernek nyomán meg ugyanazon évben nálunk is színre kerültek volna. Tudjuk mi jól ennek az okát. Az újdonás előadásának első évadjában drágább, mint azután. Csakhogy az ily kicsinyes tekinteteket nem jöhetnek figyelembe akkor, ha Debreczen intelligens közönségének művészi igényeit kellőképen ki akarja elégíteni az igazgató.

Azután meg vigyáznunk kellene az időn, *de erősen*, a rendezésre. Sok apró részről áll a művészi hatás titka, melyek közül ha csak egy is hiányzik, vagy félszegen jelenkezik, egészen ellenkező hatást kelt, mint aminő célzattal kellett volna szerepelnie.

Magáról a színtársulatról, a szerződött tagok képességeiről még *idő előttnék* tartjuk megemlekezni, mivel a direktor még nem fejezte be az idei társulatának szervezését. Majd ha teljes lesz a névsor, bővebben fogjuk melatni a jövő színlelad művészi eselyeit.

Egyébiránt reméljük, hogy Tiszai, a debreczeni színházban több-kevesebb szerencsével előtöltött idő alatt teljesen kitanulta a debreczeni színházlátogató közönség igényeit és ismerjűk annyira ambiciózus emberek, — hogy ezen igényeknek meg akar és meg is fog felelni.

Azt hiszszük, hogy törekvése eddig is a művészi nivó emelése volt, s az lesz most is, ezután is.

Károlyi Gábor gróf a ravatalon.

(A debreczeni eredeti tudósítása)

Budapest, szept. 3.

Károlyi Gábor gróf ha ála nemcsak a fővárosban, de az egész országban általános és mély részvétet keltett.

A halottat vasárnap délelőtt helyezték ravatalra.

A díszes ravatalt a lakás ebédlőjében állították fel a temetkezési intézet emberei. A ravatalos terem egészen gyászpompát öltött s a délszaki növényekkel díszített ravatalra az ég viaszgyertyák vetnek halvány fényt.

Pekete szalon ruhában nyugszik koporsójában a halott imára összekulcsolt kezekkel. A halottas házban vasárnap rendkívül sokan fordultak meg közelünk kiűnősegei közül.

Az elhunyt gróf édes anyja, özv. gróf Károlyi Györgyné vasárnap délután leányával, Desseffy Aurél grófnéval jött fia ravatalához s körülbelül negyed órát időztek ott csendesen imádkozva. Károlyi István gróf, az elhunyt testvére két ízben, délelőtt és délután is megfordult a ravatalos teremben.

A család feje Károlyi Tibor gróf délután érkezett a fővárosba s azonnal a ravatalhoz sietett, ahol csendesen zokogva, sokáig nézte a halottat.

Távozása után a halottat bezárták koporsójába.

Az első koszorút Kossuth Lajos fiaik küldték a koporsóra. Mindkét koszorú pálmalevelekből készült s széles fekete selyem szalagján az a felírás áll: *Feledhetetlen barátom.*

A másik koszorún, Kossuth Lajos Tódor koszorúján is ugyanez a felírás van.

A temetésről maga a Károlyi család intézkedett.

Ma délután négy órakor beszentelik a halottat s az esti vonattal elszállítják Károlyiba, hol a Károlyi-család sírboltjában helyezik örök nyugalomra. A kaponyi temetés kedden lesz.

A budapesti temetésre Czegléd, Kecskemét és Nagy-Kőrös népes küldöttséget meneszt. — A budapesti 48-as és függetlenségi kör és a Demokrata-kör testületileg vesz részt.

A Demokrata kör vasárnap délután választmányi ülést tartott, a melyen elhatározták, hogy az elhunyt gróf sírját evenként a halál napján megkoszorozzák.

Czeglédén mély megdöbbenést és fájdalmat keltett a halál híre. Az összes középületben, a katolikus és a többi templomokon gyászlobogókat tüztek ki. A férfiak az utcákon csoportokba verődve mély fájdalommal telve dicsőítik az elhunytat, míg az asszonyok és gyermekek hangosan sírálkoznak. Czegléd városra a temetés napján gyászt ölt. — A temetésre monstre-küldöttség megy.

Városi ügyek.

A közigazgatási bizottság ülése.
A város közigazgatási bizottsága f. hó 5-én szerdán délután három órakor a város-háza nagyteremében gróf Dégenfeld József főispán elnökelete alatt ülést tart. Ennek az ülésnek a rendes hársai jelentések elbírálása mellett legfontosabb tárgya a debreczeni anyakönyvvezető hivatal hivatalos óráinak a megállapítása lesz.

Jog és pénzügyi bizottság ülése.
Szerdán délután a város-háza kis tanács termében Vértessy István főjegyző elnökelete alatt a jog- és pénzügyi bizottság ülést tart.

A köztisztaság és a mészárosok.
N pontként lehet látni az utcákon, a mint a mészárosok koscsikon hozzák a leölt marhákat a vágóhídról. — Pávay polgári rendőrbiztos rendetlen állapot megváltoztatása iránt ma délelőtt terjesztette be jelentését Boczkó Sámuel rendőrfőkapitánynak.

Tanügy.

A nagykálói áll. alreáliskola.
Épp úgy mint a beregszászi, a mai nappal alumnáziummá alakul át. — Az 1. osztály a napokban nyílik meg.

Újdonságok.

Egy ur a szerkesztőségben.

— Szerelmesek rendszábjelzése. —

Debreczen, szept. 3.

Egy ur állított ma be a szerkesztőségbe. Agglegény, aki nem volt soha szerelmes.

— Uram, itt nemde szerkesztőség van?

— Igen.
— Örvendek.
— Mivel lehetünk szolgálatjára?
— A sajtó hatalmat akarnám igénybe venni. Közlendőim vannak.

Ezzel az idegen ur kigombolta világos feltöltött és annak a zsebéből egy iv papírost vett elő és így szólt:

— Tessék itt van.
— Szerelmes?
— Én?
— Nem, ez a vers.

— Bocsanat, én soha nem voltam szerelmes. Azt is maradtam agglegény. Verset pedig nem írok.

Már már az a gyanu támadt, hogy őszí verssel lesz dolgunk, de az idegen uri ember válasza ezirant is teljesen megnyugtatót.

— Tehát nem vers?
— Nem.
Köszönet uram. Ön jó indulata ember, szóltunk erre hálálkodva.

— Nem vers, hanem egy igazolmány...
— Fogalmazványa egy vezércikkelynek?

— Nem, hanem egy folyamodványnak?
Ezzel kitarta előtűnk az iv papírost, a melyen a következőket olvastuk:

— Tekintes főkapitány ur!
Ön közudomás szerint erélyes ember. Erélye előtt tisztelettel járunk meg valamenynyien. Ez a tisztelet indított arra, hogy öntől aki megrendszábjelozza a pékeket és a detektiveket, egy ádidas cselekedet véghezvitelt kérem.

Az már kérem borzasztó. Sőt mi több, türelmetlen. A jövendő agglegény generációt végvessély fenyegeti. Ugyanez ami az őserőd bölényeit, a kihálás, az elpusztulás.

Főkapitány ur! Öntől varjuk nemes fajnunk védelmet. Ön, aki megrendszábjelozza a pékeket, szájkosarat ad — ha kell a kutyának, elcsapta a detektiveket, ön fog tudni rendet csinálni itt is. Kérem rendszábjelozza meg a szerelmeseket. Tessék büntetés terhe alatt megtiltani, hogy hat hónapig ne történeszenek Debreczenben újabb eljegyzések.

Tisztelettel Kropacsek Venczel.
Mikor elolvastuk a folyamodványt. Kropacsek ur így szólt:

— Tessék betenni az újságba.
— Azt hiszi, hogy lesz foganaja?
— Igen, én a főkapitányban bízom.

Ime teljesítettük Kropacsek ur kívánságát. Megjegyezzük azonban hogy Kropacsek ur alaposan téved, ha azt hiszi, hogy a főkapitány megrendszábjelozza a szerelmeseket.

Miért?
Akkik az eljegyzési rovatot szorgalmasan olvassák a Debreczen-ben bizonyára megfogják felelni a kérdésre.

* Kossuth Ferencs hasatérése.
Kossuth Ferencs országgyűlési képviselő Napolyból ma délelőtt tíz órakor a keleti pályaudvartól Budapestre érkezett.

* Gróf Csáky Albin beszámolója.
Gróf Csáky Albin országgyűlési képviselő, szeptember 7-én, szombaton tartja beszámolóját. Breznóbányai választói ünnepes fogadására készülődnek.

* Képviselőjelölés.
Az erdélyiszéki választókerületben, mely tudvalevőleg Huszár Károly báró halála következtében megüresedett szabadlevél-parti körökben elterjedt hír szerint Vörös László államtitkár léptetik föl.

* Lévai József lemondása.
Lévai József, Borsod vármegye aranytollu alispánja, csakugyan beadta lemondását. Körülbelül harmincz évtendőig szolgált Borsod vármegyét és most már, előrehaladott korára való tekintettel, nyugalomra vágyik. Megye-szerte élénken sajnálják a kitűnő ferfi tá-

vozását, ámbár sokan azt remélik, közelebbi megyei közgyűlésen lehatározásáról.

* Renegat.
Ily cím alatt czen egyik számában támadás Szabó Bálint ellen, a ki pártburgó és elvhu harcossza. A köz Szabó Bálintot könnyelműen elvoldta, holott erre a támadásra sem molyabb indok nem volt. Erről mlemény írja is meggyőződött, a veses előmeri a támadás helyteltevédest. Szabó kilépetét ugyan arából, de a függ elvektől nem tenak lékes zászívójve maradt to-

* Letört bimbó.
Egy c az égről, egy virág bimbó. Gyürky Sándor 17 hrien nevű leánykaja 2-án reggel elhunyt; a kis Adrienn gy-

A legmelyebb fájdlomtól lesujuk Gyürky Adrienn h 2-dikan reggeli fel 8 órakor 17 hónapos korában, béhuruiban szos elhunyt. A boldogult hült hó 3-án délután 5 órakor fognak evangélikus vallás szertartás-a szes Anna-utczai 2311. sz. házról a Kocsa sírboltba örök nyugalomra Debreczen 1895 Szeptember 2. ifj. Gyürky Sándor, Sándor és Irévérek.

* Egy poéta kanász.
Szentesen egy dísznapozó hangulatban felakasztotta magát egy papirosba csavart szalonnapnyolcszoros bucsuverset találtak. A éta ez alkotását egynemely lautosa gyentitése itt közöljük:

A tölgyek pusztulnak s nem adnak Szegény kis koczmák de soványok! A mezőket isten szintén nem locs. A határban sincs egy tenyérnyi p-

Ilyen viszonyok közt én hát min? Hogyha szöb jövendőt immár az. A halálót nekem egy fogam sem. Isten vedelje világ, díszök és mal-

* Zárdába óhajtok menni,
fehér krep ruhába öltözött fiatal anyka lebbent be ma délelőtt a rendőrkapitánysághoz. Halovány arfájó véghetlen bánatos kifejezés h Könnyű léptekkel odament a tány asztalához és pirulva, szemlalt meg:

— Zárdába óhajtok menni, kért bizonyítványt le.

És a mikor kimondotta ez szavak, egyszerre csak kigördült két könyves folyt az arcán. Valami nehéz nyonatos, szürke hangulat nehezedett mindenkire.

* Róssa Sándor sirja.
Sándor, az Alföld egyidőben rettegő zere, hanyatott életet a nyomonyvártejezte be egy evitend előtt. Ott is a vén betyár. Szegedről azt írják, sirt meg ma is nagy gondal apólin kezek s halottak napján szép rajta. Hogy ki apólya a régi baramny gondall, kit fűz hozzá az erde a kegyelet, azt nem tudja senki.

* Felakasztotta magát.
Janos 75 éves, nős, családostalan naiban 3—4 óra között a nyugoti szám alatti lakása padlásán fel a t a m a g á t. Az öngyilkosságot a legelőször észre, a ki azonnali értesetről a II. kerületi rendőrkapitány helyszínen először dr. Keneszy jelent meg, aki már a beállott halálra Pávay rendőrbiztos vette fel az jegyzőkönyvet. Az öngyilkosság okát sajtó emlegetnek a hozzátartozói.

Szent a béke.

Dömötör Mihály onnibusz kocsipanaszra a rendőrséghöz, hogy ne beverte a fejét Gelencser Lukács, aki írta: egyik helyi szaloban hogy a friczirol címzett hivatali laiatoságot bővebben kimagyarázánk emiltett Gelencser Lukács hofejbe verte Dömötör Mihályt, pedig Mihály egy újjal sem nyult hozzá.

Azonban Gelencser Lukács meg egy folytonosságnyokban annyira nu bővelkedő orrszerű daganatot hokoztatatra, hogy szinte megütöve Dömötör Mihályt.

— Ehu-e — mondja Gelencser ujjával az orrszerű kesz-ég fele bok.

— Mi az? — kérdi Mihály.

— Ez? — mondja Lukács s néz mindket szemével az arca közsz az én orrom, a kit beütött kend te-

— En?
— Hat.
— Hat nem kend verte be a

— Hat nem hat.
— Hat ki?
— Hat mit tudom én. Be-

rugva.

— Abán — mondja a vbat nagyot esve a szón Mihály s aközep aranyigazságot, hogy itaközű ügyek közben csudalatrmető ártezi kuta-

a közhatalom fejebe — abán...
A melyny hasadekaiba bebök

pénzügyi bizottság ülése. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

Tanügy. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

szépség és a mézárások. A városi tanács...

vozását, ámbar sokan azt remélik, hogy a legközelebbi megyei közgyűlésen letérítetik elhatározásáról.

* Renegát. Ily cím alatt a Debreczen egyik számában támadás jelent meg Szabó Bálint ellen...

* Letört bimbó. Egy csillag lefu ott az égről, egy virág bimbó letört...

* Egy poéta kanász. A napokban Szentesen egy disznópásztor borongó hangulatban felakasztotta magát Zsebeben...

A tölgyek pusztulnak s nem adnak makkot, Szegény kis koczáim de soványok vagytok!

Ilyen viszonyok közt én hát minek éljek? Hogyha szebb jövődöt immár nem remélek.

* Zárdába óhajtok lépni. Könnyű fehér krep ruhába öltözött fiatal bájos leányka...

* Róssa Sándor sirja. Róssa Sándor, az Alföld egyidőben rettegett rablóvezére...

* Felakasztotta magát Sóvágyó János 75 éves, nős, családot asztalos ma hajnalban...

* Szent a béke. Dömötör Mihály omnibusz kocsis főmegye panaszra...

— Ehun é — mondja Gelencsér s mutató ujjával az orrszerű kezű félszék.

— Mi az? — kérde Mihály — Ez? — mondja Lukács s kandsalul néz mindkét szemével az arca közepére — ez az én orrom, a kit beütött kend tegnap.

— Ne hagyjatok magamra, mert megőrülök. Mindenütt látom Bekácsánt véres fejével, halvány arczával.

— Itt is fogtak el. Az éhségtől szemeim meszsze düledtek ki gökreiből s a tett által amugy is megőrt, hozzá kiehézt ember száraz arca a kísértet valódi képéknél vigyorgott elő a nyomo ul viskóbol.

— Az általa elrabolt pénz egy részét Pospesku Iváknak adta kölcsön, 17 frtot pedig megtaláltak nála.

— A múlt év hasadekaiba bebökdösvén a nyakravaló kicsüngő végeit lassan szól Mihály.

— Hát emel kend panaszt? — Hát kend? — Én nem.

— Hát én sem. A férfiak ezzel távoztak s a béke anygala, egyik lábával a bevert orr, a másikkal a bevert fejre támaszkodva, szeliden lebegett fölöttük.

— Oltni akar mindenáron. (Saját tudósítónktól.) Debreczen, szept. 3. Egy közeli községben Nemes Pal még a télen haragos szemét vetett Ruzsa Gyuróra.

— Hát emel kend panaszt? — Hát kend? — Én nem. — Hát én sem.

— Oltni akar mindenáron. (Saját tudósítónktól.) Debreczen, szept. 3. Egy közeli községben Nemes Pal még a télen haragos szemét vetett Ruzsa Gyuróra.

— A zsupetejű ivóban poharaztak együtt, Ruzsa összeütötte a poharakat, egy éles szilank Nemesnek az arczába furódott.

— Véletlenül törött az egész, de Nemes nem fogta föl kedélyesen a dolgot. Arczát elcsufította az a mély vágás, hátat fordított neki a szeretője.

— Boszúra gyuladt Nemesben a vér. Gyuronak az az ügyetlenkedése az életébe került! A harmadik napon összeszorított ököllel rohant a korc-mában mulató Ruzsára:

— Megöllek! — Ez csak egyet lökött rajta, mire a támadó Nemes kiesett az ajtón.

— Egy alkalommal kessel támadt neki. Kicsavaritak kezéből, ráadásul alaposan helyben hagyták a Ruzsa testvérek.

— Majd balával, fejszével öllökötött a Ruzsa ház körül. Egy izben meg is sebesítette a halálra kerest Ruzsát, verező sebbel futott meg ez a többi vágások elől.

— Ruzsa háza előtt egy nagy szalma kazal áll, tegnap ide rejtőzött el Nemes. Baitát feketett maga mellé, fölhuzott pisztolyt szorongatott a kezében!

— Éjfél tájban jött az öcsével az uton mámorosan. A szalmakazalból előugrott a vészszomszj s támadó. Pisztolydörrenés rázta meg az éjszaka csendjét, a golyó Nemes füle mellett süvített el.

— Majd balta suhogott a levegőben, ügyesen ugrottak felre a lezuhano vágások elől a Ruzsa testvérek. Ököltre ment végül a tusa, a rozslékű Nemes porban szuszva ölelte át a Ruzsa testvérek lábait, kegyelemert esengett.

— Megkérdezték életének, de a támadó gyilkossági szándékaról tudomást vett a csendőrség és Nemes befogta.

— Rablógyilkosság. (Saját tudósításunk.) Milova, aug. 17. Rémes rablógyilkosság tartja izgatottságban Milova községet.

— Bekecsán Imrét folyó hó 1 én éjfel Odvas és Milova közt meggyilkolták, pénzét elrabolták, csizmáit lábairól lehúzták.

— A verfogasztó eset színhelye az Odvas és Milova közt fekvő Dmbolin Avramnak nevezett magasiat volt. A gyauu azonnal Dubestyén Dimitruja esett, ki a meggyilkoltal mar régebbi idő óta elenséges viszonyban élt.

— E j idején ment Bekecsán Milova fele s régi haragosa lesbe állott az odvasi domb mellett. Mikor Bekecsán előtte elhaladt, kiugrott rejkéheiből s egy karóval ugró ütoite fejbe, hogy az egy hang nélkül összerogyott.

— Ekkor kezdte meg rablómunkáját. Kiforgatta a dozara ruhájának minden részét, elrabolta a nála lévő pénzt, majd lehuza csizmáit.

— Mikor rémes tettét bevezette, elment testvérehez, Petrucához, ki a csendőrség előtt szintén vallott. Ez elmondta, hogy batyja tőle kenyeret kért, mi e j idején feltűnt neki. Ekkor rohant be Racz Léná a szobába s ijedt arczal kiáltozott:

— Megötlék Bekecsán Imrét! A gyilkos ekkor sapadtan ugrott testvérehez, s mint egy örül, alghallhatóan sugta: — Add ide, add ide gyorsan a kenyeret, mert engem már biztosan keresnek a csendőrök.

— De mivel a kenyér nem volt még kész, várnia kellett. Lerohant a pinczébe, hol azonban koromsötétség terjengett. Itt kitört rajta a víz. Mindenütt a megölt leiket vette látni, forró-hideg láz kezdte gyötörni, fogvacogva, reszkető hangon kiáltott:

— Emberölés. (Saját tudósítónktól.) Debreczen, szept. 3. Véres hullát hoztak be megint a tanyáról.

— A fején egy hatalmas lék tátongott; iszonyatos csapástól szakadhatott, zúzódatott annyira össze. Perpatvar, civódás előzte meg szokás szerint ezt a büntényt is, mely a tanya bünkrónikájának egyik legvéresebb lapját tölti be.

— A véres büntényről az alábbi tudósítást adjuk. Tubik István tanyai gazda beállított tegnapelőtt Szikszér István szintén tanyai lakoshoz Hallotta, hogy eladó a földje.

— Már azt rosszul hallotta kigyelmed! jelentette ki Szikszér s betette az alkalmatlan vendék előtt az ajtót. — Ez megtenyeg tte az öklével: — Kérje az istent, hogy az utamba ne botoljon!

— S már tegnap hajnalban összetévedt a két ember utja. Szikszér egy közeli községből jött kocsin, Tupik szintén kocsin hajlatott végig a tanya-közön. Leugrott a kocsirol, elkapta Szikszér lovainak a gyeplőjét.

— Na most lássuk, ki a logény a talpán! A megtamadót vasillat ragadt föl a kocsirol. Tubik szintén el volt latva gyilkoló eszközzel, egy hatalmas vasvillat kerített a kocsirol elől.

— Összecsapott a két ellenfél. — Összecsengettek a vasfogak levegőben, majd egy hatalmas csapás lezuhant Szikszérnek a fejére.

— Elöntötte a vér, holtan, véresen bukott le ez a homokba. Tubik a gyilkos pedig visszatepte a véres szerszámot a kocsijára s nyugodtan hazahajtatott.

— Ott találták meg a véres holttestet a közön, a homokba bukva, a tanyai emberek. Behozták a városba, fölismerték, hamarosan kisúrtóttek, hogy ki is lehet a gyilkos. Elfogták Tubikot, nem is tagadta a tettet.

— Átadják a törvényszéknek. A homok réme. (Saját tudósítónktól.) Debreczen, szept. 3. Elfogott rablógyilkos cigányok. — (Saját tudósítónktól.)

— A hazátlan kóbor cigánynép félelmetes réme ez idő szerint a tanya népének. A renyhe, dolgotalan élet a legrosszabba ráveszi a tanulatlan fekete népet, mely lop, rabol lépten nyomon s ugy látszik a gyilkosságtól se igen retten vissza.

— Nem tudnak írast, nem hiszik az Istent, ott cseperedik föl a cigány purde a nádas partján, a pusztán, faszorok között. Igy nyaron beveszik magukat a semjek nádasába s elrejtett tanyákat ünnek maguknak azok sűrűjében. Innen kalandoznak el a harmadik katarba szakmányért s ide hordják együvé a lopott holmikat.

— Rövid n-hány het alatt vagy öt rabló cigánybandát zavart föl rejtekéből a csendőrség, mely erős kézzelfog ahatár tisztogatáshoz. Több banda csak a mult napokban került hurokra, most egy újabb kitünő fogást csináltak a csendőrök.

— Két veszedelmes cigányt keritettek kézre, kiket gyilkosság, rablás, tolvajlás, hatóság elleni erőszak több efflele bün elkövetése címén egész esomó járásbíródság is hatóság körözött.

— A két cigányharamia neve Csutnik, János és Bogdán István. Be voltak húzóva a nád s sűrűjébe ideiglenes nyári tanyát rendeztek ott be maguknak.

— Menekülni akartak, de az első puskadörrenésre ijedten lapultak le a fübe. Megkötözve szállították őket a járásbíródság börtönébe.

— Mint a vizsgálat eddigi adataiból kttünik, a két cigány leginkább a megye területén működött. A mult ősszel egy emberből verték ki a lelket, a tanyákon nagyobb rablásokat, tolvajlásokat vittek végre, tavasszal meg formális harezot viktak a nyomukba akadt pusztázókkal.

— Ezenkívül még sok más bün elkövetésével vannak vádolva, melyeket a további vizsgálat lesz hivatva napfényre deríteni.

— Színház. Szintársulatunkról. (A Debreczen saját tudósítójától.) Máramarossziget, szept. 2. Vége felé jár a máramarosszigeti szezon és Tiszaiék visszatérnek a békés téli otthonba, Debreczenbe. Mi máramarosszigetiek pedig szomoruan bucsuzunk a színészekről.

— Az itteni publikum széppé és emlékezetessé akarja tenni a bucsut s az utolsó hetekben zsufolt házak előtt arattak frappáns sikereket a könnyűvéri, hangulatos operettek.

Championol valóságos fuorét csinált a jó máramarosszigetiek között. Kiegészítetlen maradna a heti referáda, ha nem említeném Krémér Jenő jutalomjátékát. E nagy tehetségű és szép reményekre jogosító színész egy kollegájának: Rónaszéki Gusztávnak darabját választotta jutalomjátékául. A Meltóságos csizma dia ment. Természetesen a legszebb sikert aratta. Tapsban és virágban nem volt hiány. K.

Törvényszék. Halálos ítélet. Még élénk emlékezetben van az a rablógyilkosság, melyet Perlaszon a folyó év elején elkövettek és amelynek három emberelet eset áldozatul. Most a temesvári kir. ítélőtábla jóváhagyta a pancsovai kir. törvényszéknek a perlaszi rablógyilkosság bünygyében hozott ítéletet, melylyel Marincsev Gliát kötél általi halálra, a két Percz testvert életfogytiglani fegyházra ítélte.

Takáts Zoltán tagad. A vizsgálati fogságban levő Takáts Zoltánt Dríll vizsgálobíró kihallgatta. A kihallgatáson: Takáts Zoltán a terhére rótt büncselekményt illetőleg teljes tagadásban van és a rendőrség előtt tett vallomását egész terjedelmében visszavonta. A mai kihallgatás eredménye különben az, hogy Takátsot továbbra is vizsgálati fogságban tartják. Ennek a megokolásában ott van többek között a személyi megbízhatatlanság is. Az ügyben, mint előrelátható volt, kihallgatják Takáts anyját is. Ez holnap délelőtt kilenc órákor történik meg.

Sport. Pusztuló nyulak. A helybeli vadász társulat tagjai regen panaszkodnak, hogy Debreczen és környékén a nyulak szokatlanul pusztulnak. Ma egy helybeli Nimród kezéből vettünk egy panaszkodó levelet, melyben a jö-né ü vadász ember azt véli, hogy a nyulak eme szokatlan pusztulásának oka a vadász törvény hibás megállapításában rejlik. — Az 1883. évi XX. és XXII. tczikkek 9. §-a, mely a vadászati tilalmokról szól általánosságban, a nyul vadászatot aug. 15-től febr. 1-ig engedélyezi. Lapunk panaszkodó vadász olvasója azonban azt hiszi, hogy a nyulak szaporításukat aug. 15-ig még nem végezték el teljesen, ennek bizonyítéka, hogy több leölt nyulban apró nyulfiókákat találtak. Ez a tény bizonyára elszomorítolag hat a vadászokra és azért valószínűleg sok támogatója lesz annak a mozgalomnak, mely azt célozza, hogy a nyulak pusztulását megakadályozzák, a vadászati tilalom egész okt. 1-ig hosszabbítsák meg.

Díjlövészet. A lövészegeteknek szeptember elsejen tartott lövészetén a legjobb szeglyövessel Molnár Ferencz 1 drb. 10 frtos aranyat a legjobb mélylőessel Weszter István 4 koronát, a legtöbb körlovésnel Szücs Károly 2 koronát.

Tatai lövészenyek. Pompás időben és nagy számú közönség jelenlétében foltt le tegnap a tatai verseny. Budapestrol is, Bécsből is számos sportman rándult le az egy napos meetingre. Maga a tatai váru, Eszterházy Miklós gróf bejegése miatt nem vehetett részt benne. A nap legfőbb nevezetessége az volt, hogy Szemere Miklós Bakója két versenyben is győzött. Nemkülönbön dícsőséget szerzett Wilton jockey, a ki három futamot nyert meg Záporral, Labanczcal és Mammonnal.

Közgazdaság. Huszonöt milliót beruházás az államvasutaknál. Kifünő forrásból értesülünk arról, hogy a kereskedelemügyi miniszterium és a magyar kir. államvasutak igazgatósága között beható tárgyalások folynak az államvasutaknál teljesítendő beruházások tekintetében. A beruházások összege meg nincs pontosan megállapítva, de valószínűleg elérí a 25 millió forintot, sőt az sincsen kizarva, hogy meghaladja még ezt az óriási összeget is. A beruházások ugy a pályaberendezésekben, mint a gépészeti felszerelésekben, valamint kiváltképen a kocsiokban és lokomotivokban oly sürgető szükségesegek, hogy tovább a dolgot halasztani abszolote nem lehet, ha csak nem akarja a vasut a legnagyobb zavaroknak kiténni üzemet. A miniszterium most egy felveendő 40-50 millió vasuti kölcsön esetlegességeit mérlegeli. A dolog minden esetre sürgetős, mert az összes befektetéseket a legközelebbi három-négy év alatt kell teljesíteni, miután az államvasutak berendezése a jelenlegi tuifeszítetiséget 3-4 év-nél tovább már nem bírja ki.

REGÉNY CSARNOK. Noi amamo. 30. — Irta Zschokke Henrik — Fordított: Ifju Mörlicz Pál.

— És bár Blondi valamennyire hitelt adott is az ismeretlennek, a féltékenységtől mégsem nyughat.

— Mert tudta, hogy Jacqueline mégis többet ér egy több száz esztendő tündéresszonyjánál. Maga is kiszaladt a városba, de hiába futko-

Előzetes árak:
helyben, egy postán külföld:
Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 60 „
Egy hóra . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szemléli részét illető minden köz-
személy a szerkesztőségbe (Fóter 1828 sz.)
bárhol is küldendő.

Előszó helyben:
Feltétlenül K. Lajos könyvszerkesztőben
és a kiadóhivatalban (Fóter 1828 sz.)
szállt.

Mitrovics Gy

Debrecen

A debreczeni ref. egyh.
zónsége lelkesedéssel hangoz-
tatja nevet szélben.

Az egyház hívóinak nagy
Mitrovics Gyulát óhaja
megüresedett papi székben,
és nagyjelentőségű hivatás
sikeres betöltése egyszersm
egyházi érdek is.

A hívők nagyrésze Mit-
rovics Gyulában találta meg a ma-
gát a jelöltet, a ki a ref.
egyik legbuzgóbb és legiga-
vált mindenkor, a ki az egyh-
ért küzdelemre, sikra szállott,
s a ki az egyháznak csak dic-
büszkeségére vált mindenha-

Alkotások tettek bizonyos
rovics Gyula kivált lelkesíti tu-
melyet öle elvitelni csak a
roszakarat képes.

Innen magyarázható meg
Mitrovics ellenfele mel-
litikai párt száll sikra, mely
pártszempontot fölébe helyezi
érdekeinek is.

Visszatérítendő és elítél-
üzleti korteshajzsa, melyet a
párt a saját jelöltje érdekében

Nincs szavunk azon es-
mindezen ténykedések az eg-
keinek javára, vagy előmozdi-
nyulnak.

De beigazolást nyert fény
is, hogy Szele György talentu-
dése és multja nem nyújt k-
cziát arra a hivatásra, a mel-
den habozás nélkül, merészen

Mitrovics felől valóságos
szel, extázissal beszéltek azok
kik őt elmentek meghallgatni.
tekintélyes, szavahihető tagj-
meg a hirt, hogy Mitrovics
lészen a debreczeni ref. egyh-

A „DEBRECZEN” TARTALMA

Almodott szerelvény

I.

Koronája nem volt s még
Mindig olyan büszkén néz
Mintha hozományul vinne
Egy nagy fényes herczeg-

Ugy bántott egy halvány
Hogy a hangja nem is resz
Mikor elbucszott tőle
Szép, értelmes szavak mel-

S bár az ifju nem látott m
Csak egy hideg, büszke arc
Tudja lsten, egy sóhajtott
Talan mégis vissza tartott.

H.

A templomban gyakran lát
Elmerülni imadásban;
Tisztelt nagyon minden sze
Vertanukért könnyet ejtet

De az, a ki hűn kísérte,
A ki megszenvédett érte
Hiába jött vele össze,
Még egy jó szót sem nyert

Tan azt hitte: a szerelem
Jobb hogy mindig álom le
Egész éltlen tartó álom . .
Hogy még egy percig se

Szabó

VASUTI MENETREND.

1895. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-felől	gyorsvonat reggel	8 ó. 40 p.	
Budapest-Nagyvárad felől	délután	12 ó. 35 p.	
	este	10 ó. 31 p.	
P.-Ladány-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 48 p.	
	minden kedden déli	12 ó.	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.	
Szatmár-M.-Sziget felől	délután	4 ó. 07 p.	
Szatmár-M.-Sziget felől	este	8 ó. — p.	
	éjjel	3 ó. 05 p.	
Csak Szatmár	reggel	5 ó. 15 p.	
Miskolcz-Kassa felől	reggel	8 ó. 25 p.	
Miskolcz-Kassa felől	este	8 ó. 05 p.	
Szerencs-S.-A.-U.-Kassa felől	u.	4 ó. 02 p.	
H.-Bössörmény-B.-Szt.-M. felől	máv-ról reggel	5 ó. 48 p.	
	vásártérről	6 ó. 04 p.	
	máv-ról	délután	4 ó. 10 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.	
F.-Abony felől	máv-ról reggel	5 ó. 00 p.	
Ohat-Köcs-Polgár felől	máv-ról d. e.	4 ó. 12 p.	
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.	
Derecske-Nagy-Léta felől	8 ó. r 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.	
	P.-Ladánytól gyorsvonat.		
	Közvetlen koci jun. 15-től szept. 15. Kassára		
	Közvetlen koci Miskolczon át Budapestre.		

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. reggel	5 ó. 45 p.

Budapestről-Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor ér. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. ér. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
a 2 ó. 40 p. sz. v. (Főpótkiadányig)	9 ó. 15 p.
gy. v. átszállással este	

Debreczenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Váradi-P.-Ladány	reggel	2 ó. 40 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel	7 ó. — p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Ka-sa-Miskolcz felől	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhel-Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este	7 ó. 40 p.
B.-Sz.-M.-H.-Bössör. felől	vásártérré reggel	8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérré este	6 ó. 35 p.
	máv-ra	5 ó. 21 p.
F.-Abony felől	vásártérré délután	5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől	r. felől vásár	5 ó. 30 p.
Ohat-Köcs-Polgár	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
	vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
Derecske-Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.	

*) Közvetlen koci Bp-ről Miskolczon át.
*) Közvetlen koci (jun. 15-től szept. 15.) Kas-
sáról.

Feladó szerkesztő: **Polczner Árpád.**
Lapkiadó: **Erdélyi István.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal fóter 1828.)

sott szolgálva együtt. A Chaldäusnek nyoma
veszett. Abby pedig aludt csendesen.

Kénytelen volt Abubeker szavaiba meg-
nyugodni.

»Ha most megem csal, gondolta, akkor
csakugyan becsületes ember! Akkor elhiszek
mindent, hogy háromszáztizenkétéves, hogy
Kaukázusban lakik a szeretője, hogy a Hekia
tüzeben gyártja a bölcsek követ; sőt még az
is elhiszem, hogy Melfi herczegnőm, kastélyom
mind, mind csak álom volt! Nehezen telt az
idő. Egész reggel az ablak mellett leste a
Jacqueline követét, vagy a meghívót.

Deltájában kerdezősködték utána. Blondin-
nak hangosan dobogott a szíve, s nagyon el-
csudákozott, mikor egy előkelő ur az Alby
érsékhez és nevében, délebbre hívta. Meg-
igértte, bár gyanus volt a meghívás előtte. Mert
időig még híret sem hallotta az érsekről. Le-
het, Abubeker azért ki már megint valami,
hogy addig annál kényelmesebben tovább al-
lasson Jacquelinét.

Mióta Blondin herczeg volt, habár csak
álmában is, könnyen játszott az előkelő urat.
És a fényes érseki udvarban zavarodott meg
az excipkekereskedő. Délben egy érseki koci
jött érte. És de Laura, csinos utiruhában, mert
még beült, mindig utban volt, a diszhintóba,
mely pár pillanat alatt az érsek nagyszerű
körtébe szállította.

XX.

Végén csattan az ostor.

Kiszállott. Az érsek több urral sétált a
körtében. Pompás napos idő volt. Az első üd-
völészek, bemutatásokon csak hamar tül estek.
Mintha már mindnyájan ismerték volna Blond-
int; mind csak a pompás de Laure birtokot
dicsérték; s csak azt sajnálták St. Valeriben
des Auges barátja oly hirtelen elutazott.

— Ismerkedjünk már meg mi is, szöli-
totta egy öreges, biczenős lábu ur, hisz bir-
toka után a legközelebbi szomszédok vagyunk.
En de Fano generális vagyok. A kis leányom
azt állítja, hogy már Namurban szerencsés volt
kegyeddel megismerkedni.

Blondin pirult, sápadt, s az öreg gene-
ralis ezt észre véván, pajkosan mosolygott. Ad-
ja csak a karját, könnyben becégek akkor.
Kis leányom már tudja, hogy itt van, bent ül
a luge-ban.

Blondin a hideg is kirázta hirtelenében.
És nem is takarta, hogy Jacquelinét már látta
Namurban. Sőt sok mást is beismer még, mit
különbön úgy is hiába tagadott volna. Most
már neki batorodott:

— Nagy n szerettem volna, ja St. Va-
lerien des Auges barátom mindent megmon-
dott volna kegyednek, ha megmondta volna,
hogy senkinek sem lettem volna szivesebben
szomszédja.

— Elmondta, felelte a tabornok, sőt azt
hiszem, kegyeddel is tudatta, hogy nagyon meg-

tisztelve érzem magam, ha fiaként üdvözölhe-
tem.

És Blondin bámulatában, örömeben már
majdnem letérdelt volna a tábor ok előtt,
ha csak a pillanatban Jacqueline is oda nem
ért, kit természetesen mégis szivesebben ölelt
karjaiba.

Minek melésnek tovább! Abubeker jól
elintéztett mindent. Jacqueline általa tudta meg
kedvese szerencsét, érkezését, mindent. A ge-
nerális pedig, ki rokkant lábával a dicsőség
mezejeről nyugalmába vonult, s csak szereny
vagyont takarított össze, szinte örült a gazdag
nőnek. Pedig lehetséges az is, hogy az a cso-
dás Chaldäus csak azért ajándékozta a nagy
de Laure birtokot, hogy így Jacqueline és a
tabornok jobban lekössék a szerelmi beteg
Blondint.

Minek mondanám, hogy az érsek ebédjén
a nyilvánosság előtt is kihirdették a de Laure
ur és Jacqueline kisasszony jegyességét. És hogy
menyasszonya és apósa kísérelében vonult be
kastélyába, hol fényes lakodalmat ülték. És hogy
Blondin a nagy pompa, a nagy fény közt sem
talált semmit olyan fényesnek, olyan drágának,
mint a kis Jacqueline örömkönyeit, melyeket
drága nyakékere hullajtott. És hogy egy futóla-
gos pillanatban — mikor kiszökhettek a lako-
dalmi vendégek közül — boldogan, gyönyörtől
eltelten sugta szép felesége fölébe, kit keblére
ölelte tartott:

— Jo amo! Tu ama!

— Jo amo! Tu ama! s aztán letérdelt ra-
gyogó szépsége előtt.
— Egli ama! mondta az asszonyka boldog
mámorában vissza, magához felemelvén férjét.
És aztán csókos ajkai elhalóan susogták: »Noi
amamo!»

(Vége.)

Sertéspiacz.

Budapest-Kőbánya, 1895. aug. 31.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű
Öreg nehéz (páronkint —400 kilgron felüli sulyban)
36—37—krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilg
sulyban) 34—37—krig. 3. Fialat nehéz (páronkint 326
kilgron felüli sulyban) 50—51—krig. 4. Fialat közép pá-
ronkint 251—320 kilgr, sulyban 50—51—krig. 5. Fialat
könnyű (páronkint 250 kilgrig terjedő sulyban) 50—
51—krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280
kgon felüli sulyban) —, krig. 7. Közép (páronkint
220—280 kilgr, sulyban) —, krig. 8. Könnyű (pá-
ronként 220 kilgrig terjedő sulyban) —, krig. — III
Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 200 kilgron felüli sulyban
50—51—krig. 10. Közép (páronkint 220—280 kgr. suly-
ban) 50—51—kri- 11. Könnyű (páronkint 220 kilg ter-
jedő sulyban) 49—51—krig Sertés létszám 1895. év
aug. hó 29. napján volt készletben 28.800 db. 1895.
évi aug. hó 30. napján felhajtattott — darab. 1895.
évi aug. hó 30. napján elszállítottott 240 db. 1895.
évi aug. hó 30. napjára maradt készletbe 28.566 db.
A hizott sertés üzletirányzata: Lanya.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÓTER 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi

üggyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:

Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívokat.

ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki
közönség szives pártfogásába.Izléses kiállítás!
Jutányos árak!Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Birósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.